

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27.02.2002, sp. zn. 3 To 149/2002, ECLI:CZ:KSCB:2002:3.TO.149.2002.1

Číslo: 52/2002

Právní věta:

Důvod, při jehož splnění neplatí omezení pro vzetí do vazby, uvedený v ustanovení § 68 odst. 3 písm. e) tr. ř. (obviněný pokračoval v trestné činnosti, pro niž je stíhán), je naplněn nejen tehdy, když obviněný před sdělením obvinění, resp. před rozhodnutím o zahájení trestního stíhání ve smyslu § 160 tr. ř. pokračoval v trestné činnosti spácháním několika dílčích útoků téhož trestného činu (§ 89 odst. 3 tr. zák.), ale i tehdy, když trestné činy těžší povahy opakoval, např. první spáchal před rozhodnutím a druhý po rozhodnutí o zahájení trestního stíhání podle § 160 tr. ř.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 27.02.2002

Spisová značka: 3 To 149/2002

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: § 68 odst. 3 písm. e) tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost obviněného proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 1. 2002 sp. zn. 6 T 47/2001.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením ze dne 30. 1. 2002 sp. zn. 6 T 47/2001 okresní soud vzal podle § 68 odst. 1 tr. ř. za použití § 69 odst. 5 tr. ř. z důvodů uvedených v § 67 písm. a) tr. ř. do vazby obviněného V. M. s tím, že vazba počíná dnem 30. 1. 2002 ve 14.00 hod.

Proti usnesení podal obviněný ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou blíže písemně neodůvodnil. Do protokolu uvedl, že se domnívá, že není za co ho brát do vazby, když byl domluven s paní H., že bude přebírat jeho poštu a informovat ho.

Podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal krajský soud správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení mu předcházející, a dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Osobní svoboda obviněného byla omezena dne 30. 1. 2002 v 14.00 hod., ve lhůtě stanovené v § 69 odst. 4 tr. ř. byl obviněný předán okresnímu soudu, který ve lhůtě uvedené v § 69 odst. 5 tr. ř. rozhodl o vazbě.

Okresní soud projednává obžalobu podanou dne 4. 4. 2001 na obviněného V. M. pro trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. Ve věci byl dne 29. 5. 2001 vydán trestní příkaz, kterým byl obviněný uznán vinným žalovaným trestným činem a byl mu uložen peněžitý trest ve výši 10 000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody na dva měsíce. Obviněný proti němu podal odpor a ve věci bylo nařizeno na den 26. 11. 2001 hlavní líčení. Obviněnému se nepodařilo doručit ani na adresu, kde je trvale hlášen, ani na adresu, kterou uvedl jako místo pro doručování. Z policejních zpráv vyplynulo, že dne 6. 11. 2001 nabylo právní moci rozhodnutí o neudělení azylu obviněnému a pátrání po něm skončilo neúspěšně, neboť ani Obvodnímu oddělení Policie ČR v Nových Hradech ani Obvodnímu oddělení Policie ČR ve Zlivi se nepodařilo zjistit jeho pobyt. Na základě toho vydal okresní soud příkaz k zatčení, který byl vzápětí realizován.

Krajský soud k místům pobytu vyslechl obviněného, který uvedl, že se před svým zatčením zdržoval v azylovém domě, a to v důsledku hádky s H. H. V T. se zdržoval se svou snoubenkou v červenci a v srpnu 2001. Na adrese Ú. u N. H. byl před stěhováním do T. V září roku 2001 byl v nemocnici v Č. B. na operaci s nohou, poté bydlel v říjnu a listopadu na ubytovně N. v Č. B. Předvolání k soudu zřejmě neobdržel proto, že mu je snoubenka H. H. zatajila.

Ze sdělení obvinění v dalších trestních věcech krajský soud zjistil, že V. M. bylo v průběhu března až září 2001 sděleno dalších 6 obvinění pro různou trestnou činnost kvalifikovanou jako trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), b) tr. zák., porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák., poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. a trestný čin omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zák. Jednání kvalifikovaných jako trestné činy poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1 tr. zák. a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. se měl dopustit jednak ve dnech 22. 3. 2001 a 26. 3. 2001, jednak ve dnech 29.-30. 3. 2001 v Č. B. Jako poškozená vystupuje ve všech třech případech H. H., případně její soused. Útoku proti majetku této ženy se měl obviněný dopustit ještě v období od 1. do 2. 5. 2001. Další majetkové útoky se měl obviněný dopustit jednak ke škodě Č. D., a to v období od 27. 4. 2001 do 2. 5. 2001, a jednak opět v období od 2. 8. do 3. 8. 2001, kdy měl vniknout v T. do městské plovárny, kterou měla pronajatou H. H.

Z lékařské zprávy založené ve spisu vyplývá, že od 2. 5. 2001 byl obviněný opakovaně hospitalizován v nemocnici v Č. B., neboť utrpěl po pádu z výšky mimo jiné zlomeninu pravé lýtkové kosti a pravého zápěstí. Léčení pokračovalo částečně ústavní a částečně ambulantní péčí do 15. 8. 2001. Ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 3 T 73/2000 lze zjistit, že bylo velmi obtížné doručit obviněnému trestní příkaz, neboť se nezdržoval na žádné známé adrese. Doručení v místě trvalého bydliště na Ukrajině obviněný zpochybnil s tím, že tam od roku 1999 nebyl.

Za daných okolností, kdy lze vysledovat, že obviněný v průběhu posledních necelých dvou let neustále měnil pobyt, nezdržoval se v místě, kde je trvale hlášen, ani v místě, které soudu uvedl jako adresu pro doručování, je možno dovodit, že v případě obviněného dána důvodná obava, že by se mohl skrývat, aby se trestnímu stíhání vyhnul, neboť v podstatě nemá stálé bydliště a je cizím státním příslušníkem, jehož žádosti o azyl nebylo vyhověno a jehož vízum skončilo 28. 8. 2001. Tyto skutečnosti umožňují dovodit existenci vazebního důvodu podle § 67 písm. a) tr. ř.

Podle § 68 odst. 2 tr. ř. nelze vzít do vazby obviněného, který je stíhán pro úmyslný trestný čin, na

který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje dvě léta, nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje tři léta. Tato omezení se však ve smyslu § 68 odst. 3 tr. ř. neužijí, jestliže obviněný: a) uprchl nebo se skrýval, b) opakovaně se nedostavil na předvolání a nepodařilo se jej předvést ani jinak zajistit jeho účast při úkonu trestního řízení, c) je neznámé totožnosti a dostupnými prostředky se ji nepodařilo zjistit, d) již působil na svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařil objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, nebo e) pokračoval v trestné činnosti, pro niž je stíhán.

Obviněný je stíhán pro trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. (způsobená škoda podle obžaloby činí 6177,10 Kč), tedy pro úmyslný trestný čin, jehož horní hranice nepřevyšuje dva roky.

Za těchto okolností musel krajský soud pečlivě zkoumat, zda jsou dány podmínky uvedené v § 68 odst. 3 tr. ř., které by umožňovaly vzetí do vazby obviněného, který je stíhán pro úmyslný trestný čin, jehož horní hranice nepřevyšuje 2 roky a jemuž původním rozhodnutím soudu nebyl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody.

Obviněný je osobou, které se opakovaně nepodařilo doručit předvolání k hlavnímu líčení, nedařilo se zjistit jeho pobyt, a proto jej nebylo možno ani předvést, ani jinak zajistit jeho účast při úkonech trestního řízení. Ač sdělil soudu adresu, na kterou by mu mělo být možno doručovat, nezdržoval se na ní. Nezajistil si na poštovním úřadě, aby zásilky byly za ním dosílány, ani neohlásil změny adres orgánům činným v trestním řízení. Tím se stal pro tyto orgány fakticky nedostupným.

Podle názoru krajského soudu, pokud obviněný, kterému je známo, že se proti němu vede trestní stíhání, měněním pobytu maří možnost, aby mu bylo doručeno předvolání k úkonům trestního řízení, v důsledku toho se k nim opakovaně nedostaví a obdobným způsobem znemožňuje zajistit svou účast případným předvedením orgány policie, je možno uzavřít, že se chová způsobem, který lze považovat za jednání ve smyslu § 68 odst. 3 písm. b) tr. ř.

Za těchto okolností dospěl krajský soud k závěru, že v daném případě jsou vazební důvody ve smyslu § 67 písm. a) tr. ř., uvalení vazby není vyloučeno podle § 68 odst. 3 tr. ř., a proto stížnost obviněného zamítl.

Nad rámec shora uvedených skutečností je třeba uvést, že ze spisového materiálu také vyplývá, že obviněný poté, co mu bylo sděleno obvinění z trestné činnosti, pro kterou byla na něho podána obžaloba, se stal podezřelým ještě z dalších majetkových útoků kvalifikovaných jako trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., omezování osobní svobody podle § 231 tr. zák., porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. a zejména poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. Takové jednání musí nepochybně vést k závěru, že obviněný projevuje sklony k páčání trestné činnosti shodného druhu, má tendenci (mimo jiné) poškozovat cizí věci.

Podle názoru krajského soudu je podmínka uvedená v § 68 odst. 3 písm. e) tr. ř. splněna nejenom tehdy, kdy obviněný před sdělením obvinění (resp. před rozhodnutím o zahájení trestního stíhání ve smyslu § 160 tr. ř.) spácháním několika dílčích útoků stejného trestného činu pokračuje v trestné činnosti (§ 89 odst. 3 tr. zák.), ale i tím, že stejné trestné činy opakuje - např. dopustí se útoku kvalifikovaného jako trestný čin krádeže podle § 247 tr. zák., je rozhodnuto o zahájení jeho trestního stíhání ve smyslu § 160 tr. ř., načež se následně dopustí dalšího útoku, který vykazuje opět zákonné znaky trestného činu krádeže podle § 247 tr. zák. Jiný výklad by nepřiměřeně znevýhodňoval pachatele trestných činů, kteří jsou zjištěni až po několika útocích, oproti pachatelům, u nichž je po jednotlivých útocích zahájeno jejich trestní stíhání, což pro ně není dostatečným varováním, a dopouštějí se útoků dalších. Jejich vzetí do vazby a omezení možnosti, aby trestnou činnost opakovali, by se stalo nespravedlivě obtížnějším oproti pachatelům pokračujícího deliktu.

Vzhledem k tomu, že krajský soud rozhodoval pouze o stížnosti obviněného, nemohl ve smyslu § 150 odst. 1 tr. ř. z jeho podnětu změnit usnesení v jeho neprospěch tím, že by případně shledal i vazební důvod uvedený v § 67 písm. c) tr. ř. Touto skutečností se však bude moci zabývat okresní soud při dalším rozhodování o vazbě.